पाठ २६

१	**प्रार्थना**

समूहको अगुवा - प्रार्थना गर्नुहोस् र तपाईंको समूह र चेलालाहरू बनाउने यो कार्यक्रमलाई प्रभुमा सुम्पनुहोस्।

२	**सिकेको कुरा बाँड्नु** (२० मिनेट) **[शान्त समय]** **उत्पत्ति ६:१-९:२८**

तपाईंलाई तोकिएको बाइबल खण्ड (उत्पत्ति ६:१-९:२८) बाट परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा सिक्नुभएको कुराहरूमध्ये एउटा कुरा पालैपालो छोटकरी बाँड्नुहोस् (अथवा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा लेख्नुभएको नोटबुकबाट पढ्नुहोस्)। सिकेको कुरा बाँड्ने व्यक्तिले बोलेको सुन्नुहोस्, उसको कुरालाई गम्भीररूपमा लिनुहोस् र उसलाई स्वीकार गर्नुहोस् तर उसले बाँडेको कुरामा छलफल नगर्नुहोस्।

३	**बाइबल पद कण्ठ** (२० मिनेट) **[सुसमाचार]** **पापको स्वभाव : रोमी ३:२३**

कण्ठ गर्नुपर्ने पदहरूको तेस्रो श्रेणी भनेको 'सुसमाचार' हो। कण्ठ गर्नुपर्ने पाँच पदहरूको शीर्षक यी हुन्: पापको स्वभाव, पापको दण्ड, पापको प्रायश्चित, मुक्ति सित्तैको उपहार हो र विश्वासद्वारा मुक्ति।

क. मनन

रोमी ३:२१-२३ पढ्नुहोस्। "तर अब त व्यवस्थाविनै परमेश्वरबाट आउने धार्मिकता प्रकट भएको छ। त्यसैको गवाही व्यवस्था र अगमवक्ताहरूले दिएका छन्। येशू ख्रीष्टमा विश्वास गर्ने सबैमाथि परमेश्वरको धार्मिकता विश्वासद्वारा प्रकट भएको छ। किनभने केही भेद छैन, किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन्।"

कण्ठ गर्नुपर्ने बाइबल पदलाई सेतोपाटी अथवा कालोपाटीमा यसरी लेख्नुहोस्:

पापको स्वभाव रोमी ३:२३
किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन्। रोमी ३:२३

यो बाइबल पदलाई तपाईंको कार्डको पछाडिपट्टि लेख्नुहोस्।

१. बाइबलमा पापको अर्थ

'पाप' शब्दको अर्थ लक्ष्य अथवा निसाना गुमाउनु हो। बाइबलमा यसले परमेश्वरसँगको सम्बन्धलाई बुझाउँछ। पाप भनेको तपाईंको जीवनमा परमेश्वरको लक्ष्य गुमाउनु हो। मानिसहरूका लागि परमेश्वरको लक्ष्य भनेको सही सम्बन्ध कायम राख्नु र जीवनमा सही कुराहरू गर्नु हो। तर, मानिसहरूले परमेश्वरसँग, अरू मानिसहरूसँग र स्वयम् आफैसँग सही सम्बन्ध नराखेकोले गर्दा बाइबलमा तिनीहरूलाई पापी भनिएको छ। तिनीहरूले परमेश्वरको नजरमा जे सही छ, सो नगरेकोले तिनीहरूलाई पापी भनिएको छ। मानिसको जीवनको लागि परमेश्वरले तोकिदिनुभएको मापदण्डमा पुग्न चुकेका हुनाले तिनीहरू पापी भनिएको हो।

जुन जिउने कुरालाई संसारमा मानिसहरू सही ठानेका छन्, त्यो परमेश्वरको लक्ष्यले विपरीत नापिएको छ। जुन कुरालाई संसारका मानिसहरूले असल कामहरू भन्दछन्, परमेश्वरको मापदण्डअनुसार ती विपरीत किसिमले नापिएका छन्। परमेश्वरको लक्ष्य र मापदण्डलाई येशू ख्रीष्टमा र बाइबलमा प्रकट गरिएको छ। परमेश्वरको मापदण्ड सिद्ध छ (याकूब २:१०)! ठिकसँग कसैले जिउँदैन! कसैको असल कामहरू पूर्णरूपमा ठिक छैन! रोमी ३:२३ ले भन्दछ, "सबैले पाप गरेका छन्

र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट चुकेका छन्।" त्यसैले, अरूको सामु उदाहरणीय जीवन जिउनेहरू र धेरै असल काम गर्ने मानिसहरू पनि परमेश्वरको नजरमा पापी हुन्। संसारका सबै मानिसहरू परमेश्वरको लक्ष्यलाई गुमाएका छन् र तिनीहरू परमेश्वरको सिद्ध मापदण्डमा पुग्नबाट चुकेका छन्।

'पाप' भन्ने शब्दको अर्थ परमेश्वरको नजरमा गलत ठहरिएका कामहरू गर्नु मात्र होइन, तर आफूलाई बाइबलमा प्रकट गर्नुहुने परमेश्वरको नजरमा जे सही छ, सो नगर्नु पनि पाप हो। पाप भनेको परमेश्वरसँग गलत सम्बन्ध राख्नु मात्र होइन, तर बाइबलको परमेश्वरसँग सम्बन्ध नराख्नु पनि पाप हो।

२. पापको जरा र पापको फल

ती मानिसहरू जसले म झूटो बोल्दिनँ, चोरी गर्दिनँ, हत्या गर्दिनँ अथवा कुनै अपराध गर्दिनँ भन्दछन्, तिनीहरू पापी नै हुन् किनभने तिनीहरूले पापको फललाई मात्र हेर्दछन् तर पापको जरालाई हेर्दैनन्।

पापको जरा भनेको आफैमा भर पर्नु अथवा परमेश्वरबाट अलग (स्वतन्त्र) हुनु हो। यसले परमेश्वरसँग सम्बन्ध तोडिएको छ भनी बताउँछ। यद्यपि केही मानिसहरूले कुनै अपराध नगरे पनि, चोर्ने र झूट बोल्ने नगरे तापनि जीवित परमेश्वरसँग तिनीहरूको कुनै सम्बन्ध हुँदैन। तिनीहरूले असल जीवन जिए तापनि तिनीहरू पापी नै हुन् किनभने तिनीहरूले बाइबलमा प्रकट हुनुहुने परमेश्वरबाट अलग भई आफू खुसी स्वतन्त्र जीवन जिएका हुन्छन्। तिनीहरूले निकै धार्मिक जीवन जिए तापनि तिनीहरू पापी नै हुन् किनभने तिनीहरूले आफ्नै धार्मिक विचारहरूअनुसार जीवन जिएका हुन्छन्।

पापको जरा भनेको तपाईंको जीवनको लागि परमेश्वरले तोकिदिनुभएको लक्ष्य गुमाउनु हो अनि बाइबलमा प्रकट हुनुहुने परमेश्वरबाट अलग भएर आफ्नै नैतिक अथवा धार्मिक लक्ष्यहरू तथा मापदण्डहरू निर्धारण गर्नु हो। पापको जरा भनेको परमेश्वरले तोकिदिनुभएको परिधिभन्दा बाहिर गएर जिउनु हो अथवा पूर्णरूपमा परमेश्वरको परिधि र सीमा बिना नै जिउनु हो। पापको जरा भनेको बाइबलमा प्रकट हुनुहुने परमेश्वरबाट अलग भएर आफ्नै साँसारिक दृष्टिकोण र सँस्कृति निर्माण गरी त्यसमा विश्वास गर्नु हो।

पापको जराबाट पापको फल निस्किआउँछ। पापको फलले पापको जरालाई छर्लङ्ग, दृश्य र अकाट्य बनाउँछ। पापको फल भनेको सबै किसिमका गलत कामहरू हुन् र त्यसको साथै सही कामलाई वेवास्ता गर्नु पनि हो। यसको अर्थ परमेश्वरले मनाही गर्नुभएका कामहरू गर्नु र उहाँले आज्ञा गर्नुभएका कामहरूचाहिँ नगर्नु हो। परमेश्वरले मनाही गर्नुभएका कुराहरू मर्कूस ७:२०-२३, रोमी १:२८-३२, गलाती ५:१९-२१, तीतस ३:३ र प्रकाश २१:८ मा पाइन्छन्। त्यसकारण, पापले केवल गलत काम गर्ने अवधारणालाई व्याख्या गर्दैन, तर यसले बाइबलमा प्रकट हुनुहुने जीवित परमेश्वरसँगको तोडिएको सम्बन्धलाई व्याख्या गर्दछ। इसाईहरूले सुसमाचार प्रचार गर्दा, पापको जरा र फलको अर्थ मानिसहरूलाई बुझ्न सहायता गर्नु पर्दछ।

३. परमेश्वरको महिमा

परमेश्वरको महिमा भनेको परमेश्वरको ईश्वरीय स्वभाव र उहाँको उपस्थितिको अभिव्यक्ति हो। परमेश्वरले पहिलो पुरुष र महिलालाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो (उत्पत्ति १:२७), त्यसको मतलब तिनीहरूसँग जीवन, पवित्रता र प्रेमजस्ता परमेश्वरको ईश्वरीय गुणहरू थिए। पापमा पतन भएपछि तिनीहरूले परमेश्वरको उक्त स्वरूपलाई गुमाए र तिनीहरूमा पहिलेको जस्तो ईश्वरीय गुणहरू बाँकी रहेन। त्यसको सट्टामा तिनीहरू आत्मिकी र शारीरिकरूपमा मर्नुपर्ने भयो (उत्पत्ति ३:१९), तिनीहरू अपवित्र र अधार्मिक भए (उत्पत्ति ६:५), तिनीहरू प्रेमरहित भए (उत्पत्ति ४:८-९) र तिनीहरू परमेश्वरबाट लुके (उत्पत्ति ३:८-१०)।

रोमी ३:२३ को अर्थ यही हो। सबै मानिसहरूले आफ्नो जीवनमा भएको परमेश्वरको ईश्वरीय उद्देश्यलाई गुमाएका छन्। त्यसको परिणामस्वरूप तिनीहरूले परमेश्वरको स्वरूपलाई गुमाएका छन्। तिनीहरूमा ईश्वरीय गुणहरू र परमेश्वरको उपस्थितिको चेतनाको कमी छ। मानिसहरूलाई परमेश्वरको नजिक ल्याउने, धर्मी ठहऱ्याउने र उहाँबाट स्वीकार गराउने मापदण्डको सिद्धता १००% भन्दा कम हुनुहुँदैन। पापमा पतन भएपछि परमेश्वरको नजिक जान र उहाँबाट स्वीकारिन कुनै मानिस योग्य छैन। त्यसको नतिजास्वरूप, सबै मानिसहरूले परमेश्वरको मञ्जुरीलाई गुमाएका छन् र परमेश्वरबाट प्रशंसा पाउन अयोग्य भएका छन् बरु त्यसको सट्टामा तिनीहरू उहाँको सामु दोषी ठहरिएका छन्।

सारंश - सबै मानिसहरूले सुरुको निर्दोषपना र सिद्ध अवस्थालाई गुमाएका छन्। तिनीहरूले परमेश्वरको महिमित विशेषताहरूलाई गुमाएका छन् र त्यसको परिणामस्वरूप तिनीहरूले उहाँको मञ्जुरीलाई पनि गुमाएका छन।

ख. पद कण्ठ र पुनरावलोकन

१. कण्ठ गर्नुपर्ने बाइबल पदलाई खाली कार्ड अथवा आफ्नो सानो नोटबुकको एउटा पृष्ठमा लेख्नुहोस्।
२. उक्त बाइबल पदलाई ठिक तरिकाले कण्ठ गर्नुहोस्- पापको स्वभाव : रोमी ३:२३
३. पुनरावलोकन गर्नुहोस् - दुई-दुई जनाको समुहमा बस्नुहोस् र भर्खरै कण्ठ गरेको पद एक-आपसमा जाँच्नुहोस्।

४	**बाइबल अध्ययन** (७० मिनेट) **[मण्डली]** **मण्डलीको साँस्कृतिक कर्तव्य : उत्पत्ति १:२४-२:२५**

उत्पत्ति १:२४-२:२५ लाई सबै मिलेर अध्ययन गर्न बाइबल अध्ययनको पाँच चरणहरू भएको विधि प्रयोग गर्नुहोस्।

चरण: १ - पढ्नुहोस्। **परमेश्वरको वचन**

आउनुहोस्, हामी सबै मिलेर उत्पत्ति १:२४-२:२५ पढौँ।
हामी पालैपालो पूरै खण्डलाई एक-एक पद गरेर पढौँ।

चरण: २ - पत्ता लगाउनुहोस्। **अवलोकनहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यो खण्डमा भएको कुन सत्यता तपाईको निम्ति महत्वपूर्ण छ? अथवा यस खण्डमा भएको कुन सत्यताले तपाईको समझ वा हृदयलाई स्पर्श गर्छ?
लेख्नुहोस् - यहाँ तपाईंले बुझ्नुभएको एक वा दुई सत्यताहरू पत्ता लगाउनुहोस्। ती कुराहरूका बारेमा विचार गर्नुहोस् र त्यसलाई आफ्नो नोटबुकमा लेख्नुहोस्।
बाँड्नुहोस् - (समूहका मानिसहरूले विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट लगाएपछि, त्यसलाई पालैपालो बाँड्नुहोस्।
अब हामीले पत्ता लगाएका कुराहरू पालैपालो एक-आपसमा बाँडौँ।
(मानिसहरूले पत्ता लगाएर बाँडेका केही कुराहरू तल दिइएका छन्। हरेक सानो समूहमा मानिसहरूले बाँड्ने कुराहरू फरक-फरक हुन्छन् र ती कुराहरू सबैमा मिल्नै पर्छ भन्ने छैन भनी याद गर्नुहोस्।)

उत्पत्ति १:२७

खोज १ - परमेश्वरको स्वरूपमा पुरुष र महिलाको सृष्टि

परमेश्वरले पुरुष र महिला दुबैलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभयो। पुरुष र महिला दुबैको विशेष गुण भनेको तिनीहरूले परमेश्वरको व्यक्तित्वलाई यसरी प्रकट गर्नुपर्थ्यो: "म जनावरहरू, चराहरू र घस्रने जीव-जन्तुहरूभन्दा निकै फरक छु, किनभने तिनीसँग परमेश्वरको स्वरूप छैन। म परमेश्वरको स्वरूपमा बनिएकोले मलाई उहाँसँग भएको जस्तै गुणहरू दिइएको छ। यसले म कति सुन्दर ढाँचामा सृष्टि भएको रहेछु भनी बुझेर आफैलाई सम्मान गर्दछु र आत्म-सम्मान गर्दछु।

उत्पत्ति १:२८

परमेश्वरले पुरुष र महिलालाई प्रत्यक्ष सम्बोधन गर्नुभएको यो पहिलो घटना हो। सृष्टि र जनावरहरूमाथि परमेश्वरले आशिष् बोल्नुभयो तर उक्त पुरुष र महिलालाई प्रत्यक्ष उहाँले आशिष् घोषणा गर्नुभयो। यो परमेश्वरले मानिसहरूलाई दिनुभएको पहिलो प्रकाश हो! यहाँ परमेश्वरले मानिसले गर्नुपर्ने काम र जीवनको उद्देश्य दिनुहुन्छ। मानिसहरू र जनावरहरूका बीचमा ठूलो भिन्नता छ भन्ने कुरा यसले स्पष्टसँग देखाउँछ।

परमेश्वरले मलाई विशेष कामको निम्ति सृष्टि गर्नुभयो। परमेश्वरसँग व्यक्तिगत सम्बन्ध राख्न, अरू मानिसहरूसँग व्यक्तिगत सम्बन्ध राख्न र परमेश्वरको प्राकृतिक सृष्टिसँग जिम्मेवारपूर्ण सम्बन्ध कायम राख्नको निम्ति म सृष्टि भएको छु। परमेश्वरको सन्दर्भमा, मैले उहाँको स्वरूपलाई योग्य ढङ्गमा लिनैपर्छ। अरू मानिसहरूको सन्दर्भमा, मैले पुरुष र महिलाको भिन्नतालाई आदर गर्नैपर्छ। प्राकृतिक संसारको सन्दर्भमा, मैले यसलाई वशमा राखी त्यसमाथि उचित किसिमले शासन गर्नैपर्छ।

चरण: ३ - प्रश्न **व्याख्याहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यस खण्डमा त्यस्तो कुन प्रश्न छ, जुन तपाईंले यस समूहमा सोध्न चाहनु हुन्छ?
उत्पत्ति १:२४-२:२५ मा भएका सबै सत्यताहरू बुझ्न कोसिस गरौँ र त्यहकाँ अझै नबुझेका कुराहरू छन् भने प्रश्न सोधौँ।
लेख्नुहोस् - आफ्नो प्रश्नलाई स्पष्ट ढाँचामा बनाउनुहोस्। अनि तपाईंको प्रश्नलाई नोटबुकमा लेख्नुहोस्।
बाँड्नुहोस् - (समूहको सदस्यहरूलाई विचार गर्न र लेख्न करिब दुई मिनेट दिएपछि, प्रत्येक व्यक्तिलाई पालैपालो उसको प्रश्नहरू सबैको सामु बाँड्न लगाउनुहोस्।)
छलफल गर्नुहोस् - (त्यसपछि, ती प्रश्नहरूमध्ये केही उपयोगी प्रश्नहरूको बारेमा समूहमा छलफल गर्दै उत्तरहरू पत्ता लगाउन कोसिस गर्नुहोस्।)
(उदाहरणको लागि, विद्यार्थीहरूले सोध्न सक्ने केही सम्भावित प्रश्नहरू र छलफलद्वारा निकालिएका टिप्पणीहरू तल दिइएको छ।)

प्रश्न १ - उत्पत्ति १ अध्याय र उत्पत्ति २ अध्यायबीचको सम्बन्ध के हो?

टिप्पणी - केही मानिसहरूले अनुमान र आरोप लगाएझैँ, उत्पत्ति २ अध्याय सृष्टिको कथाको दोस्रो संस्करण होइन। यसलाई अर्को स्रोत अथवा अर्को मुलुकबाट साभार गरिएको होइन। सारा ब्रह्माण्डको सृष्टि भएपछि (उत्पत्ति १:१-२:३) मात्र त्यसको इतिहास सुरु भएको तथ्यलाई उत्पत्ति २:४क ले स्पष्टसँग बताउँछ।

उत्पत्ति १ अध्याय
उत्पत्ति १ अध्याय आधुनिक संसारले पाएको चेतनाअनुसारको इतिहास होइन, किनभने सृष्टिको चौथो दिनमा आइपुगे पछि मात्र समयको सृष्टि भएको थियो (उत्पत्ति १:१४)। उत्पत्ति १ अध्याय ब्रह्माण्ड र विशेष गरी पृथ्वीको सृष्टिको सम्बन्धमा परमेश्वरको प्रकाश हो। किनभने मानिसको सृष्टि परमेश्वरको सृष्टिको अन्तिम काम हो (उत्पत्ति १:२६-२७), र परमेश्वरले पहिले गर्नुभएको सृष्टिको काममा मानिसको उपस्थिति थिएन। पछि परमेश्वरले हरेक थोक कसले सृष्टि गरिएको हो भन्ने तथ्य प्रकट गर्नुभयो (उत्पत्ति १:१)। त्यसैगरी हरेक थोक कसको निम्ति सृष्टि गरिएको थियो (उत्पत्ति १:१४,२६,२९), र कुन उद्देश्यको निम्ति परमेश्वरले हरेक थोक सृष्टि गर्नुभयो (उत्पत्ति १:२८; यशैया ४३:७; कसल्सी १:१६) भन्ने कुराहरू उहाँले मानिसलाई पछि मात्र प्रकट गर्नुभयो।

उत्पत्ति २ र ३ अध्यायहरू
उत्पत्ति २ अध्यायले विशेष गरी मानिसको सृष्टिलाई विस्तृतरूपमा व्याख्या गर्दछ (उत्पत्ति २:४ख-७)। त्यसैगरी उक्त अध्यायले अदनको बगैँचा (उत्पत्ति २:८-१७) र स्त्रीको सृष्टिको वर्णन गर्दछ (उत्पत्ति २:१८-२५)। उत्पत्ति ३ अध्यायले चाहिँ लोग्नेमानिस र स्वास्नीमानिस पापमा पतन भएको घटना र त्यसको परिणामस्वरूप तिनीहरू अदनको बगैँचाबाट निस्कनुपरेको इतिहासलाई बताउँछ।

उत्पत्ति २:४ख-१७
प्रश्न २ - बोट-बिरूवा र मानिसको सृष्टिको कालक्रमिक श्रेणी कस्तो थियो?

टिप्पणी - उत्पत्ति १ अध्यायले प्रकट गर्दछ, कि परमेश्वरले पहिले बोट-बिरूवा र रूखहरू सृष्टि गर्नुभयो, त्यसपछि जीव-जन्तुहरू सृष्टि गर्नुभयो र अन्तमा लोग्नमानिस र स्वास्नीमानिस सृष्टि गर्नुभयो। उत्पत्ति २ अध्यायमा उल्लेखित सृष्टिको वर्णन त्योभन्दा अलि फरक छ: पहिले मानिसको सृष्टि गरियो, त्यसपछि बोट-बिरूवा र जनावरहरू सृष्टि गरिए अनि अन्तमा स्वास्नीमानिसको सृष्टि गरियो। जे भए तापनि यसको मतलब उत्पत्ति १ र २ अध्याय विरोधासपूर्ण खण्डहरू होइनन् बरु एक-आपसको परिपूरक हुन् भनी बुझ्नुपर्छ।

उत्पत्ति २:४ख-७
मानिसको सृष्टि
उत्पत्ति २:४ख-७ ले मानव इतिहासको बारेमा यसरी बताउँछ: जमिनको माटोमा काम गरेर बोट-बिरूवा र अन्नहरू उब्जाउन मानिसको सृष्टि गरिएको थियो। उक्त सम्पूर्ण खण्डले यसो भन्दछ, "परमेश्वरले पृथ्वी र स्वर्गहरू बनाउनुभएको समयमा उहाँले मानिसको पनि रचना गर्नुभयो।" यो खण्डको निम्ति प्रयोग भएको मूल हिब्रू भाषाको वाक्य जटिल किसिमको छ; त्यहाँ सुरुको उपवाक्य, मुख्य कर्ता नभएको उपवाक्य र अन्तिम उपवाक्य उल्लेखित छ।

त्यसको शाब्दिक अनुवाद यस्तो हुन्छ:
सुरुको उपवाक्य (उत्पत्ति २:४ख-५) - "जुन बेला परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वी र स्वर्गहरू बनाउनुभयो, त्यतिबेलासम्म पृथ्वीमाथि मैदानमा कुनै बोटबिरूवा थिएन, र मैदानमा सागपात उम्रेको थिएन, किनकि परमप्रभु परमेश्वरले पृथ्वीमाथि पानि बर्साउनुभए थिएन, अनि जमिन खनजोत गर्नलाई कुनै मानिस थिएन।"
मुख्य कर्ता नभएको उपवाक्य (उत्पत्ति २:६) - "तर पृथ्वीबाट कुइरो उठ्यो र जमिनको सारा सतहलाई सिँचिदियो।"
अन्तिम उपवाक्य (उत्पत्ति २:७) - "अनि परमप्रभु परमेश्वरले मानिसलाई जमिनको माटोबाट रच्नुभयो, अनि उसको नाकको प्वालहरूमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो, र मानिस जिउँदो प्राणी भयो।"

त्यसको व्याख्या यस्तो हुन्छ:
सुरुको उपवाक्य (उत्पत्ति २:४ख-५) ले उत्पत्ति १:६-१० पछिको प्रारम्भिक अवस्थालाई व्याख्या गर्दछ। त्यतिबेला त्यहाँ घाँसहरू, रूखहरू, जङ्गली बोट-बिरुवाहरू अथवा खेती गरिएका बोट-बिरुवाहरू थिएनन्, किनभने परमेश्वरले अझै पानी बर्साउनुभएको थिएन र उक्त भूमिमा खेती गर्न परमेश्वरले अझै मानिसलाई सृष्टि गर्नुभएको थिएन।

मुख्य कर्ता नभएको उपवाक्य (उत्पत्ति २:६) ले परमेश्वरले उत्पत्ति १:११-१३ मा बोट-बिरुवा सृष्टि गर्नुभएपछि के भयो भन्ने कुरालाई व्याख्या गर्दछ। परमेश्वरले बोट-बिरुवा र रूखहरू सृष्टि गर्नुभएपछि तिनीहरू वृद्धि हुने अवस्थाको लागि पृथ्वीबाट कुइरो माथि उठाउनुभयो। जमिनको माटोलाई पानीले भिजाउन र बादल बनाएर पानी बर्साउन उहाँले पृथ्वीबाट कुइरो उठाउनुभयो। यस विषयमा अय्यूब ३६:२७ ले 'परमेश्वरले समुद्रबाट पानीको थोपा खिँच्नुहुन्छ, र आफूले बनाउनुभएको मेघबाट झरी बर्साउनुहुन्छ' भनी बताउँछ।

अन्तिम उपवाक्य (उत्पत्ति २:७) ले परमेश्वरले मानिसलाई उत्पत्ति १:२६-२७ मा कसरी सृष्टि गर्नुभयो भनी बताउँछ। जमिनको माटोबाट (तत्वहरूबाट) परमेश्वरले आदम अर्थात् मानिसलाई बनाउनुभयो र उसको नाकको प्वालहरूमा जीवनको सास फुकिदिनुभयो। त्यसपछि आदम जीवित प्राणी भयो। मानिसको स्वभाव अद्वितीय थियो: उसको शरीरमा सृष्टि गरिएका भौतिक संसारको तत्वहरू थिए तर उसको आत्मा अथवा प्राणचाहिँ प्रत्यक्ष परमेश्वरबाट आएको थियो, जसले गर्दा मानिससँग परमेश्वरको स्वरूप हुन पुग्यो।

उत्पत्ति २:८-१७
अदनको बगैँचाको स्थापना
उत्पत्ति २:८-१७ ले मानव इतिहासलाई निरन्तरता दिन्छ। त्यहाँ अदनको बगैँचाको स्थापनाबारे चर्चा गरिएको छ। परमेश्वरले अदन भन्ने ठाउँमा बगैँचा लगाउनुभयो, जुन स्थान यो प्रकाश पाउने व्यक्तिको दृष्टिकोणमा त्यतिबेला ऊ रहेको ठाउँभन्दा पूर्वपट्टि पर्दथ्यो। उक्त बगैँचा स्थापना भएको समयमा त्यहाँबाट चार वटा नदीहरू निस्किएका थिए। लामो समयकाल बित्दैजाँदा विभिन्न किसिमका प्राकृतिक महाविपत्तिहरूद्वारा (जलप्रलयद्वारा) उक्त स्थानको भौगोलिक अवस्था परिवर्तन भएको हुनसक्छ।

उत्पत्ति २:९ ले परमेश्वरले सुरुमा पृथ्वीमा सृष्टि गर्नुभएको रूखहरूलाई बुझाउँदैन (उत्पत्ति १:९-११), तर पछि अदनको बगैँचामा उमार्नुभएको रूखहरूलाई बुझाउँछ। उक्त बगैँचाको बीचमा दुई वटा विशेष रूखहरू थिए। त्यहाँ भएको जीवनको रूखले अरू सबै रूखहरूको फलले झैँ शारीरिक जीवन मात्र दिँदैनथ्यो, तर त्यसले विशेषगरी अनन्त जीवन दिन्थ्यो (उत्पत्ति ३:२२)। असल र खराबको ज्ञान दिने रूखले चाहिँ के कुरा असल छ र के खराब छ भनी छुट्ट्याउने पूर्ण ज्ञान दिन्थ्यो (यशैया ७:१५-१६)। असल र खराब छुट्ट्याउने ज्ञान आदमलाई उक्त रूखको फल नखाईकन नै दिइएको थियो। उसले त्यो रूखको फल खाएर उक्त ज्ञान पाएको होइन। त्यो रूखको फल खान हुँदन भन्ने ज्ञान पनि उसलाई दिइएको थियो। उक्त रूखको फल खान परमेश्वरले मनाही गर्नुभएको बेलामा नै आदमसँग असल र खराबको ज्ञान थियो- त्यो रूखको फलबाट टाढै रहनु उसको निम्ति असल थियो तर त्यसको फल खानुचाहिँ खराबी थियो, जसबाट उसको मृत्यु हुन्थ्यो! त्यसैगरी दुष्टको शक्तिको विरुद्धमा खडा भई बगैँचाको हेरचाह गर्नु (उत्पत्ति २:१५) आदमको लागि असल थियो तर त्यसलाई वेवास्ता गर्नुचाहिँ उसको लागि खराबी थियो!

परमेश्वरले आदमलाई उक्त बगैँचामा खनजोत गर्ने र त्यसको रेखदेख गर्ने काम दिनुभएको थियो (उत्पत्ति २:१५-१७)। परमेश्वरको सिद्ध सृष्टिमा (उत्पत्ति १:३१) आदमलाई अर्थपूर्ण काम दिएर पृथ्वीमा विशेष सँस्कृति विकास गर्न जिम्मेवारी प्रदान गरिएको थियो (उत्पत्ति १:२८)! त्यसैगरी आदमलाई दुष्ट कुराहरूको विरुद्धमा (उत्पत्ति ३:१) उक्त बगैचालाई सुरक्षा दिने काम पनि सुम्पिएको थियो।

निष्कर्ष - उत्पत्ति १ र २ अध्यायले बोट-बिरुवाहरू र रूखहरूको सृष्टि पुरुष र महिलाको सृष्टिभन्दा पहिले भएको थियो भनी सिकाउँछ।

उत्पत्ति २:१८-२५

प्रश्न ३ - जनावरहरू र मानिसको सृष्टिको कालक्रमअनुसारको श्रेणी के हो?

टिप्पणी - उत्पत्ति २:१८-२५ ले निरन्तर मानव इतिहासलाई जोड्दछ: पुरुष र महिलाको सृष्टि हुनुभन्दा पहिले नै चराहरू र जनावरहरूको सृष्टि भइसकेको थियो भनी उत्पत्ति १:२०-२७ ले स्पष्टसँग सिकाउँछ। उत्पत्ति १:२६-२७ पुरुष र महिलाको सृष्टिको वर्णनको सारंश हो र यहाँ पुरुष र महिलाको सृष्टिको बीचमा कति लामो समय लाग्यो भनी उल्लेख गरिएको छैन। उत्पत्ति २ अध्यायले हामीलाई यो कुरा स्पष्टसँग सिकाउँछ, कि पुरुषको सृष्टि भएको निकै समयपश्चात् महिलाको सृष्टि भएको हुनुपर्छ!

उत्पत्ति २:१९

मानिसलाई जनावरहरूभन्दा पछि सृष्टि गरियो।

मानिसको लागि सुहाउँदो सहयोगी भेट्टाउन सुरुमा परमेश्वर असफल हुनुभयो भनी उत्पत्ति २:१९ ले सिकाउँदैन। परमेश्वरले मानिसलाई सृष्टि गर्नुभएपछि जनावरहरू र चराहरूलाई सृष्टि गर्नुभयो भनी केही मानिसहरूले उत्पत्ति २:१९ लाई अर्थ लगाउने गर्छन्। तिनीहरूले अर्थ लगाउँछन्, कि जनावरहरू र चराहरूको सृष्टि गर्नु मानिसको लागि सुहाउँदो सहयोगी सृष्टि गर्न परमेश्वरको असफल प्रयास हो। मानिस ती जनावरहरू र चराहरूसँगै हिँड्डुल गर्थे, तर परमेश्वरले उसको निम्ति सुहाउँदो सहयोगी भेट्टाउन सक्नुभएन भनी तिनीहरू भन्दछन्। यो व्याख्यालाई स्वीकार गर्न सकिँदैन, किनभने उत्पत्ति २:७ मा मानिसको सृष्टि गर्नुहुने परमेश्वरले उत्पत्ति २:२१-२२ मा स्त्रीको सृष्टि सजिलै गर्न सक्नुभयो!

उत्पत्ति २:१८-२०

मानिसले जनावरहरूलाई नाउँ दिन्छ।

परमेश्वरले आदमलाई सुहाउँदो सहयोगीसँग सङ्गति गर्ने चाहना जगाइदिनुभयो भनी उत्पत्ति २:१८-२० ले सिकाउँछ। जसरी उत्पत्ति २:१९-२२ मा स्त्रीको सृष्टि हुनुभन्दा पहिले परमेश्वरले उत्पत्ति २:१८ मा परिचयात्मक भनाइ प्रस्तुत गर्नुभयो, त्यसरी नै उत्पत्ति १:२७ मा आदम र हव्वाको सृष्टि गर्नुभन्दा पहिले परमेश्वरले उत्पत्ति १:२६ मा परिचयात्मक भनाइ प्रस्तुत गर्नुभयो। उत्पत्ति २:१९ मा उल्लेखित क्रियापदलाई पूर्ण भुतकालमा अनुवाद गरिएको छ: परमेश्वरले बनाउनुभएको थियो। उत्पत्ति २:१९ को सही अनुवाद यस्तो हुन्छ: "परमप्रभु परमेश्वरले मैदानको सबै पशुहरू र आकाशका सबै पन्छीहरूलाई भुइँबाट रच्नुभयो अनि आदमले तिनीहरूको के-के नाउँ राख्दारहेछन्, सो हेर्न तिनीहरूलाई तिनीकहाँ (जसलाई पहिले नै सृष्टि गरिएको थियो) ल्याउनुभयो; अनि आदमले हरेक जीवित प्राणीलाई जे-जे नाउँ दिए, त्यसको नाउँ त्यही रह्यो।" तसर्थ परमेश्वरले चराहरूलाई बनाउनुभएपछि (उत्पत्ति १:२०-२३) र जनावरहरूलाई बनाउनुभएपछि (उत्पत्ति १:२४-२५), उहाँले मानिसलाई सृष्टि गर्नुभयो (उत्पत्ति १:२६-२७) अनि ती चराहरू र जनावरहरूलाई नाउँ दिनको निम्ति परमेश्वरले तिनीहरूलाई मानिसकहाँ ल्याउनुभयो (उत्पत्ति २:१९-२०)।

तिनीहरूलाई नाउँ प्रदान गरेपछि आदमले ती हरेक किसिमका चरा र जनावरको स्वभाव र चरित्र बुझेका थिए। ती जनावारहरूसँग हिँड्डुल गर्दा आदम यस कुरामा अति सचेत भए, अनि सृष्टि गरिकाएका अरू सबै प्राणीहरूभन्दा आफू फरक किसिमको छु भनी पत्ता लगाए। 'तर आदमको निम्ति मेल खाने कुनै सहयोगी पाइएन' भनी उत्पत्ति २:२० मा उल्लेखित अभिव्यक्तिलाई हिब्रूमा यसरी भनिन्छ, "आदमले आफूसँग मेल खाने कुनै सहयोगी भेट्टाएन।" आदमसँग मेल खाने सहयोगी भेट्टाउन नसक्ने परमेश्वर होइन तर मानिस हो! परमेश्वरले मानिसको हृदयमा सङ्गति गर्ने चाहना जगाइदिनुभयो, र त्यसलाई केवल स्त्रीले मात्र पूरा गर्न सक्थिन्। मानिसको चाहनाहरूलाई चराहरू र जनावरहरूले सन्तुष्ट पार्न सक्दैनथ्यो। आफ्नै बराबरीको अर्को प्राणीले मात्र उक्त चाहनालाई पूरा गर्न सक्थ्यो। त्यसैले उत्पत्ति २:२१-२२ मा परमेश्वरले स्त्रीलाई मानिसको करङबाट सृष्टि गर्नुभयो, जसले उत्पत्ति २:२३-२४ मा दुवै एक हुने रहस्यलाई प्रकट गर्दछ। स्त्री पुरुषको पूर्ण समानतामा सृष्टि गरिएको थियो, किनभने तिनलाई आदमको सहयोगी हुनको निम्ति उसको करङबाट निकालिएको थियो। तिनलाई मानिसको खुट्टाबाट निकालिएन ताकि तिनी पुरुषको दास नबनोस् र तिनलाई पुरुषको टाउकोबाट पनि निकालिएन ताकि तिनले पुरुषमाथि शासन गरोस्!

निष्कर्ष - उत्पत्ति १ र २ अध्यायले जनावरहरू मानिसको सृष्टि हुनुभन्दा पहिले नै बनाइएको थियो भनी सिकाउँछ।

उत्पत्ति १:२६-२९; २:७
प्रश्न ४ - कुन कुराले मानिस जातिलाई अरू सृष्टिभन्दा फरक बनाउँछ?

टिप्पणी - मानिसहरू अरू सृष्टिभन्दा फरक ढङ्गले बनिएका छन्।

मानवीय शरीर
उत्पत्ति २:७ भन्दछ, कि परमेश्वरले मानिसलाई भूमिको तत्वहरूबाट बनाउनुभयो र उसलाई जीवनको सास फुकिदिनुभयो अनि मानिस जीवित प्राणी भयो। जनावरहरूलाई बनाउनुहुँदा परमेश्वरले उहाँको सृजनात्मक आज्ञा प्रयोग गर्नुभयो भने मानिसलाई चाहिँ उहाँले आफ्नै हातहरू र जीवनको सास प्रयोग गर्नुभयो। तसर्थ यसले मानिसको शरीर अति विशेष छ र यसको अति विशेष उद्देश्य छ भन्ने कुरा देखाउँछ।

मानवीय आत्मा
उत्पत्ति १:२६-२७ ले बताउँछ, कि परमेश्वरले पुरुष र स्त्रीलाई आफ्नै स्वरूप अथवा प्रतिरूपमा बनाउनुभयो। त्यसको अर्थ परमेश्वरले आफूसँग भएको सबै ईश्वरीय स्वभाव मानिसलाई दिनुभयो भन्ने होइन। तिनीहरूलाई यस्तो आत्मिक स्वभाव दिइएको थियो, जुन परमेश्वरको ईश्वरीय स्वभावसँग मेल खान्छ। मानिसहरूसँग परमेश्वरको गुणहरूको साँचो विशेषताहरू हुन्छन्। अर्को शब्दमा भन्ने हो भने तिनीहरू तिनीहरू परमेश्वरको व्यक्तित्वको प्रतिरूपहरू हुन्। यस सम्बन्धमा हेर्ने हो भने मानिसहरू सम्पूर्ण सृष्टिमा अद्वितीय प्राणीहरू हुन्। पुरुष र स्त्रीबाहेक सृष्टिको अरू कुनै थोकसँग परमेश्वरको स्वरूप छैन!

परमेश्वरसँगको मानवीय सम्बन्ध
परमेश्वर प्रत्यक्षरूपमा मानिस र स्त्रीसँग बोल्नुभयो भनी उत्पत्ति १:२८-२९ ले बताउँछ। त्यो परमेश्वर मानिससँग बोल्नुभएको सबैभन्दा पहिलो घटना हो! यो मानिसहरूका लागि परमेश्वरको प्रथम प्रकाश हो! यसको अर्थ यो हो, कि मानिसहरूसँग परमेश्वरलाई जान्ने र उहाँसँग सञ्चार गर्ने क्षमता छ। त्यसको साथै अर्को कुरा के हो भने परमेश्वरले लोग्नेमानिस र स्वास्नीमानिसलाई पृथ्वीलाई वशमा राख्ने र सबै जीवित प्राणीहरूमाथि शासन गर्ने काम दिनुभयो साथै उनीहरूले सबै बोट-बिरुवा र रूखहरूलाई उचित किसिमले उपयोग गर्नु पर्ने भयो। यसर्थ, परमेश्वरले यो कुरा प्रकट गर्नुहुन्छ, कि उहाँले पृथ्वी मानिसहरूका लागि सृष्टि गर्नुभयो र तिनीहरूलाई उहाँको सृष्टिको रेखदेख गर्ने भण्डारे तुल्याउनुभयो (उत्पत्ति २:१५ सँग तुलना गर्नुहोस्)।

सारंश - मानिसहरूसँग शारीरिक र आत्मिक अस्तित्व छ, जसको मतलब तिनीहरूसँग शरीर र आत्मा छ। मानिसहरूसँग मात्र तर्क र विचार गर्नसक्ने क्षमता छ, के सही के गलत भनी छुट्ट्याउने विवेक छ, तर्क-वितर्क नगरीकन जान्ने अन्तर्ज्ञान छ, र त्यसको साथै नयाँ कुराहरू रच्ने र बनाउने क्षमता अनि परमेश्वरलाई जान्ने र उहाँसँग सङ्गति गर्ने क्षमता पनि छ।

उत्पत्ति २:२४
प्रश्न ५ - विवाह मानवीय संस्था हो कि ईश्वरीय संस्था हो?

टिप्पणी - विवाह परमेश्वरको साँस्कृतिक संस्था हो।

विवाह परमेश्वरको अवधारणा र उहाँद्वारा स्थापित संस्था हो।
उत्पत्ति १ र २ अध्यायमा परमेश्वरले मानिसमा जीवन साथीको (सहयोगीको) खाँचो जगाइदिनुभयो र उहाँले मानिसको निम्ति स्त्री सृष्टि गर्ने पहल गर्नुभयो। त्यसको साथै विवाहलाई संस्थागत बनाउन पनि परमेश्वरले पहल गर्नुभयो। मानिस र स्त्री पापमा पतन हुनुभन्दा पहिले नै परमेश्वरले निम्नलिखित इश्वरीय योग्यताहरूद्वारा वैवाहिक सम्बन्धलाई विशेष सम्बन्धको रूपमा स्थापित गर्नुभयो।

- विवाहपछि पुरुष र महिलाले आफ्ना आमाबुबालाई छोड्नैपर्छ।
- वैवाहिक सम्बन्ध भनेको एउटा मानिस र एउटा स्त्रीबीचको यस्तो सम्बन्ध हो, जहाँ मानिस आफ्नी पत्नी (एक जना) सँग टाँसिरहन जरुरी हुन्छ र तिनीहरू कहिल्यै अलग हुनुहुँदैन (मत्ती १९:५-६; एफिसी ५:३१-३३)।
- यौन सम्बन्ध तीन किसिमले सीमित तुल्याइएको छ: एउटा मानिस र एउटा स्त्रीको बीचमा हुनुपर्छ, विवाह भएपछि मात्र हुनुपर्छ र उनीहरूको वैवाहिक सम्बन्धभित्र मात्र यौन सम्बन्ध हुनुपर्छ (हिब्रू १३:४)।

यो वैवाहिक संस्थालाई परमेश्वरले मानिस पापमा पतन भएपछि पनि कायम राख्नुभयो। वैवाहिक सम्बन्धलाई सारा संसारमा निरन्तर कायम राख्नुपर्छ भनी प्रभु येशू ख्रीष्टले मत्ती १९ अध्यायमा दिनुभएको शिक्षालाई पावलले एफिसी ५ अध्यायमा दोहोऱ्याएका छन्।

उत्तपत्ति १:२८

प्रश्न ६ - के पृथ्वीमा मानिसहरू कुनै नियन्त्रण र वाधाबिना वृद्धि हुँदै जानु पर्छ?

टिप्पणी - पृथ्वीमा मानिसहरूको सङ्ख्या वृद्धि हुने प्रक्रिया यस्तो छ।

पतन हुनुभन्दा पहिले

मानिस वृद्धि हुँदै जानू भन्ने आज्ञा उत्पत्ति १:२६-२७ मा 'परमेश्वरले मानिस र स्त्रीलाई आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभएपछि' र तिनीहरू पापमा पतन हुनुभन्दा पहिले अर्थात् उत्पत्ति ३ अध्यायभन्दा अघि दिनुभएको थियो। त्यसकारण उत्पत्ति १:२८ लाई सोही सन्दर्भअनुसार व्याख्या गरिनुपर्छ। पापमा पतन हुनुभन्दा अघिको परमेश्वरको स्वरूप धारण गरेका मानिसहरूद्वारा यो पृथ्वी भराउँदै लैजाने परमेश्वरको सुरुको अभिप्राय थियो! परमेश्वरले पृथ्वीलाई यसरी रच्नुभयो, ताकि उहाँलाई जान्ने, उहाँलाई प्रेम गर्ने, उहाँसँगै हिँड्ने र उहाँलाई महिमा दिने मानिसहरूले यो पृथ्वी भरिऊन्! वास्तवमा भन्ने हो भने साँचो धार्मिकता र पवित्रता पहिरेर परमेश्वरजस्तै भएका मानिसहरूद्वारा पृथ्वीलाई भराउने परमेश्वरको अभिप्राय थियो (एफिसी ४:२४)।

पतन भइसकेपछि

तैपनि, पापमा पतन भइसकेपछि उत्पत्ति ५:१-३ आदमले आफ्नै स्वरूपमा छोरा जन्माए भनी लेखिएको छ। पतनपछि पृथ्वी पतन हुनुभन्दा पहिलेझैँ परमेश्वरका स्वरूप नभएका मानिसहरूले भरिन थाल्यो। तैपनि, परमेश्वरको सुरुको अभिप्राय परिवर्तन भएन। परमेश्वर अझै आफ्ना स्वरूप भएका मानिसहरूले यो पृथ्वी भर्न चाहनुहुन्छ (उत्पत्ति ९:१)। येशू ख्रीष्टले क्रूसमा गर्नुभएको कार्यद्वारा मानिसहरू नयाँ सृष्टि हुन्छन् (२ कोरिन्थी ५:१७; एफिसी ४:२०-२४)। त्यसकारण, इसाईहरूले पृथ्वीको जनसङ्ख्या वृद्धि, जन्मदर नियन्त्रण अथवा कति जना सन्तान जन्माउने भन्ने प्रश्नहरूमा ध्यान दिँदा, तिनीहरूले यो कुरामा पनि ध्यान दिनैपर्छ, कि परमेश्वरको अभिप्राय भनेको जुनसुकै किसिमका मानिसहरूले पृथ्वी भर्नु होइन, तर उहाँको स्वरूपका मानिसहरूद्वारा पृथ्वी भर्नु हो। साधारणरूपमा भन्ने हो भने, सन्तान पुनर्उत्पादन गर्न परमेश्वरले मानिस र स्त्रीलाई छनौट, क्षमता र जिम्मेवारी दिनुहुन्छ। तर यो कुरा हामीले याद गर्नु पर्दछ, कि बाइबलमा उल्लेख गरिएअनुसार साँचो धार्मिकता र पवित्रता धारण गरेका परमेश्वरको स्वरूपका मानिसहरूद्वारा यो पृथ्वीलाई भराउँदै लैजानु सबै पुरुष र महिलाहरूको जिम्मेवारी हो।

उत्पत्ति १:२८

प्रश्न ७ - पृथ्वीलाई वशमा राख्ने काम मानिसहरूले कसरी पूरा गर्दछन्?

टिप्पणी - परमेश्वरको निम्ति पृथ्वीलाई व्यवस्थित पार्ने काम यस्तो छ।

(१) 'वशमा ल्याउनु' भन्ने शब्दको शाब्दिक अर्थ विजयी हुनु, अधिन गर्नु, तालिम दिनु, सन्तुलन मिलाउनु र दबाउनु हुन्छ। त्यसकारण, लोग्नेमानिस र स्वास्नीमानिसको काम र लक्ष्य भनेको सँस्कृतिविहिन परमेश्वरको सृष्टिमा सुसँस्कृति ल्याउनु हो। तिनीहरू मिलेर बस्न अयोग्य ठाउँहरूलाई तिनीहरूले बस्नयोग्य तुल्याउनु पर्छ, खेतीपातीको निम्ति अयोग्य जमिनलाई खेती गर्न योग्य बनाउनु पर्छ र जङ्गली जनावारहरूलाई तालिम दिएर घरपालुवा बनाउनुपर्छ। तिनीहरूले परमेश्वरको सृष्टिको प्राकृतिक नियमहरू पत्ता लगाउनुपर्छ, जसको मतलब भौतिक र रासायनिक नियमहरूलाई मानिसहरूको भलाइको निम्ति प्रयोग गर्नु हो। जे भए तापनि विज्ञान, खेतीपाती र उद्योगको अभ्यास सीमाहरूविहिनको छैन!

(२) 'वशमा ल्याउनु' भन्ने शब्दको अर्थ संरक्षण गर्नु हो।

त्यसकारण, मानिस र स्वास्नीमानिसको काम र लक्ष्य परमेश्वरको सृष्टिलाई दुरुपयोग, शोषण र नास हुनबाट संरक्षण गर्नु हो। पृथ्वीमा भएका स्रोतहरूको प्रयोग गर्न परमेश्वरले सीमाहरू तोकिदिनुभएको छ। पृथ्वीको स्रोतहरूलाई मानसिहरूले आफ्नो स्वार्थपूर्तिको लागि अथवा पृथ्वीमा बसोबास गर्ने अरू मानिसहरूको विनासको लागि दुरुपयोग गर्नु हुँदैन। मानिसहरूले वातावरण, हावा, पानी अथवा भूमिमा प्रदुषण हुने गरी परमेश्वरको सृष्टिलाई दुरुपयोग गर्नुहुँदैन किनभने त्यसबाट प्राकृतिक सन्तुलन स्थायीरूपमा बिग्रेर बोट-बिरुवा, जनावर र मानिसहरूको विनास हुनेछ। मानिसहरूले पृथ्वीको स्रोतहरूलाई व्यवस्थित पार्न नसकेर त्यसलाई खेर फाल्नुहुँदैन किनभने यसले भोकमरी र गरिबीलाई निम्त्याउँछ। प्रकाश

११:१८ मा परमेश्वरले पृथ्वीलाई नास पार्ने मुलुकहरू, सरकारहरू र सैनिक शक्तिहरूलाई चेताउनी दिनुहुन्छ कि तिनीहरूले गलत काम गरे भने परमेश्वरले तिनीहरूलाई नास पार्नुहुनेछ!

(३) यहाँ उल्लेखित वशमा ल्याउने कार्यले संसारका सबै मानिसहरूलाई बाइबलीय अथवा इसाई सँस्कृतिमा ल्याउने कुरालाई समेट्छ।

जुनसुकै राष्ट्रको सँस्कृतिमा भएको विश्व-दृष्टिकोण, सत्यताहरू, आस्थाहरू, अन्धविश्वासहरू र मूल्य-मान्यताहरू त्यहाँका मानिसहरूमा भएका दृढ विश्वासहरू, अनुभवहरू, आचरणहरू, आपसी सम्बन्धहरू, परम्पराहरू र रितिरिवाजहरूद्वरा प्रकट हुने गर्दछ।

पापमा पतन भएपछि संसारका सबै राष्ट्रहरूका सँस्कृतिहरू बिस्तारै जीवित परमेश्वर र उहाँको सँस्कृतिबाट टाढिँदै गयो। वर्षौंसम्म मानिसहरू परमेश्वरबिना नै जिए र तिनीहरूले आफ्ना सँस्कृतिरहरूद्वारा घरी-घरी पापपूर्ण क्रियाकलापहरूमा समावेश भए। परमेश्वरको उद्देश्य मानिसहरूलाई मात्र परिवर्तन गर्नु होइन, तर तिनीहरूका सँस्कृतिहरूलाई पनि परिवर्तन गर्नु हो! परमेश्वर विशेष सँस्कृति भएका आफ्ना विशेष जनहरू सृष्टि गर्न चाहनुहुन्छ, जसलाई यस संसारमा 'राज्यको सँस्कृति' अथवा 'परमेश्वरको राज्यको सँस्कृति' भनिन्छ! बाइबलमा परमेश्वरको प्रकाशको मुख्य उद्देश्य भनेको मानवीय आचरण भएकोले गर्दा बाइबलका शिक्षाहरू प्रत्यक्षरूपमा सँस्कृति परिवर्तन गर्नुपर्ने कुराप्रति लक्षित छ!

उत्पत्ति १:२८

प्रश्न ८ - मानिसहरूले पृथ्वीमा शासन गर्ने काम कसरी पूरा गर्दछन्?

टिप्पणी -

(१) 'शासन गर्नु' भन्ने शब्दको शाब्दिक अर्थ अधिन गर्नु अथवा नियन्त्रण गर्नु हो।

त्यसकारण, लोग्नेमानिस र स्वास्नीमानिसको काम र लक्ष्य भनेको परमेश्वरले आकाशमा, जमिनमा र समुद्रमा सृष्टि गर्नुभएको जीव-जन्तुहरूलाई नियन्त्रण गर्नु हो। उदाहरणको लागि हामी हितोपदेश १२:१० मा यसरी पढ्छौँ, "धर्मी मानिसले आफ्नो पशुको वास्ता गर्छ, तर दुष्टको सबैभन्दा दयालु काम पनि निर्दयी हुन्छ।" त्यसकारण इसाई पशु-पन्छीहरूप्रति निर्दयी हुनुहुँदैन बरु आफूसँग भएका त्यस्ता थोकहरूको राम्रोसँग वास्ता गर्नुपर्दछ। त्यसैगरी इसाईहरूले परमेश्वरको सम्पूर्ण सृष्टिको राम्रोसँग रेखदेख र वास्ता गर्नुपर्दछ।

(२) मानिसको काम-कर्तव्य भनेको यस्ता जनावरहरू, चराहरू र माछाहरू मानिसहरूको फाइदाको निम्ति प्रयोग गर्नु हो।

मानिसहरूले तिनीहरूमाथि बुद्धि र विवेकपूर्ण निर्णयसाथ शासन गर्नुपर्छ, ताकि त्यसबाट मानिसहरूको भलाइ हुन सकोस्। पापमा पतन हुनुभन्दा पहिले परमेश्वरले मानिसहरूलाई खानको निम्ति बिउ भएको हरेक बोट-बिरुवा र बिउ भएको फलको हरेक रूख दिनुभएको थियो। तर पापमा पतन भएपछि अनि पापपूर्ण संसारको जलप्रलयद्वारा विनास भएपछि परमेश्वरले मानिसहरूलाई खानाको निम्ति हरेक किसिमको जनावार, माछा र चरा दिनुभयो। उत्पत्ति ९:३ मा हामी यसरी पढ्छौँ, "जीवित-जीवात सबै तिमीहरूका निम्ति आहारा हुनेछन्। मैले हरिया वनस्पति तिमीहरूलाई दिएझैँ सबै थोक म तिमीहरूलाई दिन्छु।"

(३) शासन गर्ने काम जनावरहरू, माछाहरू र चराहरूमा सीमित छ।

यहाँ शासन गर्ने कुराले कुनै मानिसले अरू मानिसहरूमाथि शासन गर्ने भनेको होइन। यसको अर्थ केही मानिसहरूले मनोमानी ढङ्गमा अरू मानिसहरूलाई शासन गर्ने, अत्याचार गर्ने, दास बनाउने अथवा मार्ने काम गर्नु भेनेको होइन। एउटा राष्ट्रले अर्को राष्ट्रमाथि शासन गर्ने कुनै हक छैन। त्यसैगरी कुनै राष्ट्रले आफ्नै देशका मानिसहरू अथवा विदेशहरूलाई अत्याचार गर्ने, दास बनाउने अथवा सतावट दिने कुनै हक छैन!

प्रत्येक राष्ट्रले जिउनेपर्ने समय र स्थान परमेश्वरले तोक्नुभएको छ (प्रेरित १७:२६-२७)। तर पृथ्वी र यसमा भएका सबै स्रोतहरू बाइबलको परमेश्वरको हो (भजन २४:१) र पृथ्वीको कुनै विशेष भाग आफ्नो सम्पत्ति हो भन्ने हक कुनै राष्ट्रको छैन। वास्तवमा मानिसहरू परमेश्वरका सम्पत्तिहरूको रेखदेख गर्ने भण्डारेहरू मात्र हुन्!

(४) के इसाईहरू शासन गर्ने अधिकारहरूमा समावेश हुन सक्छन्?

पुरानो करारमा यहूदाका राजा दाऊदलाई छोडेर अरू मानिसहरू जस्तै: मोशा, योसेफ, दानिएल र नहेम्याहजस्ता मानिसहरू मिश्रदेश, बेबिलोन र पर्सिया (फारस) को सरकारको उच्च स्थानमा थिए। अनि तिनीहरूको हरेक मानिसमाथि राम्रो प्रभाव थियो। नयाँ करारमा हेर्ने हो भने निकोदेमस यहूदीहरूको शासन गर्ने आधिकारिक संस्थाका सदस्य थिए। लूका ७ अध्याय र प्रेरित १० अध्यायमा रोमी सेनाका अधिकारीहरू इसाई भएका घटनाहरू उल्लेखित छन्। प्रेरित ८ अध्यायमा

इथियोपियाको महत्वपूर्ण अधिकारी इसाई भए। प्रेरित १३ अध्यायमा साइप्रसका बडाहाकिम इसाई भए। त्यसैगरी प्रेरित १७ अध्यायमा हेर्ने हो भने एथेन्सको परिषद्को सदस्य इसाई भएको देख्दछौँ।
समाजको हरेक तह र तप्काका मानिसहरूलाई बचाउन येशू ख्रीष्ट आउनुभएको छ। यसले अधिकार भएका मानिसहरूलाई पनि समेट्छ। राष्ट्रमा अधिकार भएका मानिसहरू इसाई भएपछि तिनीहरूले आफ्नो पद र ओहोदाबाट राम्रो प्रभाव पार्न सक्छन्। १ तिमोथी २:१-४ मा इसाईहरूलाई सबै किसिमका मानिसहरूका लागि प्रार्थना गर्न आग्रह गरिएको छ; विशेष गरी राजाहरू र अधिकार गर्ने उच्च पदमा भएकाहरूका लागि प्रार्थना गर्नू भनिएको छ, किनभने तिनीहरू सत्यको ज्ञानमा आऊन् र बाचून् भनी परमेश्वर चाहनुहुन्छ। तसर्थ, देशमा शासन गर्ने अधिकारीहरूका लागि इसाईहरूले प्रार्थना गर्न आवश्यक छ! प्रेरितहरूले शासन गर्ने अधिकारीहरूसामु गवाही दिनेछन् भनी येशूले भन्नुभयो (मत्ती १०:१७-२०; प्रेरित २३:११; १ पत्रुस २:१५ सँग तुलना गर्नुहोस्)।

(५) शासन गर्ने कुराले पृथ्वीभन्दा बाहिरको ब्रह्माण्डलाई समेट्नु हुँदैन।
पृथ्वीमा थुप्रै मानिसहरू गरिबी र भोकमरीमा जिइरहेका हुनाले मानिसहरूले बहुमूल्य धन-सम्पत्ति र स्रोत-साधनहरूलाई बाहिरी अन्तरिक्षका कुराहरू पत्ता लगाउन खर्च गर्नु हुँदैन!

चरण ४ - लागू गर्नु **प्रयोगहरू**

ध्यान दिनुहोस् - यो खण्डमा भएका कुन सत्यताहरूलाई इसाईहरूको जीवनमा प्रयोग गर्न सम्भावना छ?
सिकेको कुरा बाँड्नुहोस् र लेख्नुहोस् - एकले अर्को व्यक्तिलाई दिमाग खियाउन लगाऔँ र उत्पत्ति १:२४-२:२५ बाट सम्भावित प्रयोगहरूको सूची बनाउनुहोस्।
ध्यान दिनुहोस् - यहाँ भएका प्रयोगहरूमध्ये कुन प्रयोग परमेश्वरले तपाईंको लागि व्यक्तिगत प्रयोग बनाउन चाहनुहुन्छ?
लेख्नुहोस् - उक्त व्यक्तिगत प्रयोगलाई नोटबुकमा लेख्नुहोस्। आफ्नो व्यक्तिगत प्रयोगलाई स्वतन्त्रसाथ समूहमा बाँड्नुहोस्।
(हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक सत्यताहरू पत्ता लगाउनेछन् अथवा तिनीहरूले उही सत्यताबाट फरक-फरक प्रयोगहरू बनाउन सक्छन् भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्। केही सम्भावित प्रयोगहरूका सूची यहाँ राखिएको छ।)

(१) उत्पत्ति १:२४-२:२५ बाट निकालिएका सम्भावित प्रयोगहरू

१:२७ परमेश्वरले तपाईंलाई यस संसारमा उहाँको आफ्नै स्वरूपमा सृष्टि गर्नुभएको छ भन्ने कुरामा सचेत हुनुहोस्।
१:२८ परमेश्वरका स्वरूप भएका मानिसहरूद्वारा यो पृथ्वीलाई भराउने काममा सक्रियरूपमा सहभागी हुनुहोस्। आफ्ना छोरा-छोरी अरूका छोरा-छोरीहरूलाई येशू ख्रीष्ट को हुनुहुन्छ भनी चिन्न र येशू ख्रीष्टको स्वरूपमा परिवर्तन हुँदै जान तालिम दिनुहोस्।
१:२८ एउटा विद्यार्थीजस्तै भएर परमेश्वरको सृष्टिको प्राकृतिक नियमहरू पत्ता लगाउनुहोस्; जसको मतलब जिम्मेवारीपूर्ण तवरले विज्ञानलाई अभ्यास गर्नु हो, र भौतिक र रसायनिक नियमहरूलाई मानिसहरूको भलाइको निम्ति प्रयोग गर्नु हो।
१:२८ परमेश्वरको सृष्टि दुरुपयोग हुन, शोषण हुन र नास हुनबाट बचाउन त्यसलाई संरक्षण गर्नुहोस्।
१:२८ संसारका सबै मानिसहरूका माझमा बाइबलीय अथवा इसाई सँस्कृति ल्याउने कोसिस गर्नुहोस्।
१:२८ मानिसहरूको भलाइ हुने गरी पृथ्वीमा भएका चराहरू, जनावरहरू र माछाहरूको प्रयोग गर्नको निम्ति बुद्धि र विवेकसाथ निर्णयहरू गर्नुहोस्।
१:२८ यदि कुनै इसाई मुलुकमा अधिकार भएको उच्च स्थानमा छ भने उसलाई सकेसम्म समाजमा राम्रो प्रभाव पार्न दिनुहोस्।

(२) उत्पत्ति १:२४-२:२५ बाट निकालिएका व्यक्तिगत प्रयोगका केही उदाहरणहरू
इसाईहरूका निम्ति परमेश्वरले दिनुभएको साँस्कृतिक काम-कर्तव्यको बारेमा मैले राम्रोसँग बुझेको छु। इसाई जिम्मेवारीको महत्वपूर्ण पक्ष भनेको परमेश्वरको सृष्टिको संरक्षण गर्नु हो। त्यसकारण, हामी इसाईहरूले निम्नलिखित कुराहरूमा गम्भीररूपमा ध्यान दिन आवश्यक छ:

- प्राकृतिक विनासलाई रोक्नु र वातावरणीय सन्तुलन बिग्रन नदिनु; जस्तै: पृथ्वीको वरिपरि भएको ओजोन तहलाई नास हुनबाट रोक्नु, पानी बर्साउने वन-जङ्गलको विनास रोक्नु, जनावरहरू चर्ने चउरको संरक्षण गर्नु र खानाको क्रमलाई निरन्तरता दिने जीव-जन्तुहरूको विनासलाई रोक्नु आदि।

- पृथ्वीको प्रदुषणलाई रोक्नु; जस्तै: विषालु पदार्थ र उद्योगहरूबाट निस्केका फोहर वस्तुहरूलाई नदीहरू र तालहरूमा फाल्दा हुने पानीको प्रदुषणलाई रोक्नु, अनियन्त्रित औद्योगीकरण र पुराना यातायातका साधनहरूबाट हुने हावाको प्रदुषणलाई रोक्नु, र त्यसैगरी ध्वनि प्रदुषणलाई रोक्नु आदि।
- कृषि विज्ञानमा भइरहेका हानिकारण क्रियाकलापहरूलाई रोक्नु; जस्तै: मानिसले खाने जीव-जन्तुहरूमा वृद्धि गराउने हर्मोनको प्रयोगलाई रोक्नु, खाने कुरालाई सड्न नदिने रसायनहरू र हानिकारक रङ्गहरूको प्रयोगलाई रोक्नु र बोट-बिरुवाहरूमा वंशानुगतरूपमा स्वरूप परिवर्तन गर्ने वैज्ञानिक गतिविधिहरूलाई रोक्नु आदि।
- औद्योगिक विज्ञानमा भइरहेका हानिकारक क्रियाकलापहरूलाई रोक्नु; जस्तै: आणविक र परमाणु हातहतियारको उत्पादनलाई रोक्नु अनि जैविक र रसायनिक पदार्थहरूको उत्पादनलाई रोक्नु आदि।
- औषधि विज्ञानमा भइरहेका हानिकारक क्रियाकलापहरूलाई रोक्नु; जस्तै: छोरा-छोरो चाहिँदैन भनेर गर्भपतन गर्नु, स्वेच्छा र दयापूर्ण हत्या र मानिसजातिमा प्रयोग हुने वंशानुगत परिवर्तनको वैज्ञानिक गतिविधिहरू आदि।

म यो कुरामा विश्वस्त भएको छु, कि परमेश्वरले मण्डलीलाई सुम्पनुभएको साँस्कृतिक कार्य प्राकृतिक कुराहरूमा सीमित छैन। आवश्यक्ताअनुसार यसले बौद्धिक, भावनात्मक, सामाजिक र आत्मिक कुराहरूलाई समेट्दछ।

- नकारात्मकरूपमा भन्ने हो भने इसाईहरूले झूट, अश्लील गतिविधि, हिंसाजस्ता कुराहरूको विरोधमा लड्नु पर्दछ, जुन अहिले पत्र-पत्रिकाहरू, टेलिभिजन, इन्टरने र देखावटी व्यापारहरूद्वारा फैलिरहेको छ। गर्भपतनलाई वैधानिक बनाउने र समलिङ्गी क्रियाकलापहरू तिनीहरूले विरोध गर्नुपर्छ। त्यसैगरी जातीय भेदभाव र भ्रष्टचारको पनि इसाईहरूले विरोध गर्नुपर्छ। जुवा-तास र विभिन्न किसिमका छलपूर्ण चिट्ठाहरूको विरोधमा पनि इसाईहरू उठ्नुपर्छ किनभने यस्ता कुराहरूले धेरै मानिसहरूलाई दासत्वमा राखेको छ। त्यसैगरी तिनीहरूले विभिन्न किसिमका लागू औषधिहरूको उत्पादन र प्रयोगलाई विरोध गर्नुपर्छ।
- सकारात्मकरूपमा भन्ने हो भने इसाईहरूले आफ्नो इसाई विश्वासलाई फैलाउँदै मानिसहरूको भक्तिहीनता र अविश्वासमाथि शासन गर्नुपर्दछ। तिनीहरू इसाईहरूका माझमा विद्यमान अपरिपक्वता र फलविहिन अवस्थालाई चेला निर्माणको प्रक्रियाद्वारा शासन गर्ने काममा सहभागी हुनुपर्दछ। अस्पताल, वृद्धाश्रम, अनाथालय, शिक्षा दिने विद्यालयजस्ता असल संस्थाहरू निर्माण गर्ने काममा इसाईहरू सहभागी हुनुपर्दछ र त्यसैगरी परमेश्वर विरोधी झुकाउलाई हटाउँदै साँचो इसाई प्रभावलाई फैलाउने स्वस्थ पुनर्सृजनात्मक क्रियाकलापहरूमा सक्रिय हुनुपर्दछ। तिनीहरूले समस्यामा परेकाहरूलाई परामर्श दिएर तिनीहरूको तोडिएको जीवनलाई निको पार्नुपर्दछ। यसरी मण्डलीको साँस्कृतिक क्रियाकलापहरूले मानिसको सम्पूर्ण पक्षहरूमाथि ध्यान दिन्छ, सृष्टिको सबै भागहरूमा ध्यान दिन्छ र मानवीय सँस्कृतिको हरेक पक्षलाई ध्यान दिन्छ!

चरण : ५ - प्रार्थना **प्रतिक्रिया**

उत्पत्ति १:२४-२:२५ मा परमेश्वरले सिकाउनुभएको एउटा सत्यताको लागि हामी सबै पालैपालो प्रार्थना गरौँ।
(यो बाइबल अध्ययनमा तपाईंले के सिक्नुभएको छ भनी तपाईंको प्रार्थनामा परमेश्वरलाई प्रतिक्रिया दिनुहोस्। प्रार्थना एक वा दुई वाक्यहरूमा मात्र गर्ने अभ्यास गर्नुहोस्। हरेक समूहका मानिसहरूले फरक-फरक विषयहरूका बारेमा प्रार्थना गर्नेछन् भन्ने कुरा याद गर्नुहोस्।

५	**प्रार्थना** (८ मिनेट)	**अन्तरबिन्ती प्रार्थना** **अरूहरूको लागि प्रार्थना गर्नुहोस्**

दुई-तीन जनाको समूहमा बसेर प्रार्थना गर्नुहोस्। एकले अर्काको निम्ति र संसारका मानिसहरूका निम्ति प्रार्थना गर्नुहोस्।

६	**गृहकार्यको तयारी** (२ मिनेट)	**अर्को पाठको निम्ति**

(**समूहको अगुवा -** समूहका सदस्यहरूलाई यो गृहकार्यको तयारी लेखेको कागज दिनुहोस् अथवा उनीहरूलाई यो लेख्न लगाउनुहोस्।)

१. प्रतिवद्धता - चेलाहरू बनाउने काममा प्रतिवद्ध हुनुहोस्। अर्को व्यक्तिसँग अथवा मानिसहरूको समूहमा उत्पत्ति १:२४-२:२५ बाट प्रचार गर्नुहोस्, सिकाउनुहोस् अथवा बाइबल अध्ययन गर्नुहोस्।

२. परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय - उत्पत्ति १२:१- १५:२१ बाट प्रत्येक दिन आधा अध्याय पढेर परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउनुहोस्। मन पर्ने सत्यता पत्ता लगाउने विधि प्रयोग गर्नुहोस्। टिप्पणी बनाउनुहोस्।

३. पद कण्ठ गर्नुहोस् - 'पापको स्वभाव' - रोमी २:२३। आफूले कण्ठ गरेका पाँच बाइबल पदहरू दैनिक पुनरवलोकन गर्नुहोस्।

४. प्रार्थना - कुनै व्यक्ति वा कुनै विशेष कुराको निम्ति यो हप्ता प्रार्थना गर्नुहोस् र परमेश्वरले के गर्नुहुन्छ भनी हेर्नुहोस् (भजनसङ्ग्रह ५:३)।

५. चेलाहरू बनाउने तपाईंको नोटबुक अद्यावधिक बनाउनुहोस्- तपाईंको नोटबुकमा परमेश्वरसँग व्यक्तिगत समय बिताउँदा पाएका कुराहरू, बाइबल पद कण्ठ गरेको कुराहरू, बाइबल अध्ययन गर्दको कुराहरू र यो तयारीको कुराहरू लेख्नुहोस्।